

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Denne korte bemærkning skal gå til fru Kirsten Jacobsen: Jeg vil gentage, at for mig og Det Radikale Venstre er der en væsentlig forskel på at lade sig inspirere og at kopiere. Og vi kan altså ikke kopiere, men vi kan sagtens lade os inspirere.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal straks udtrykke min positive holdning til intentionerne bag beslutningsforslag nr. B 60, som er fremsat af Fremskridtspartiet. Det vidner om socialt ansvar over for det store menneskelige og samfundsmæssige problem, som narkomisbrugen jo er, så jeg synes, at der både er grund til at kvittere for det og glæde sig over, at netop dette forslag kommer fra Fremskridtspartiet.

Forslaget bygger som bekendt på den italienske behandlingsmodel, som nogle stykker af os havde fornøjelsen af og stort udbytte af at stifte bekendtskab med for et års tid siden. Programmet kan selvfølgelig ikke uden videre overføres til danske forhold, sådan som det er beskrevet, og som vi så det, og ordføreren for Fremskridtspartiet har også selv sagt, at det kan man naturligvis ikke. Men jeg er overbevist om, at der er elementer i det, som kan bruges, og jeg er overbevist om, at vi her har et redskab og nogle teorier og erfaringer, som kan nyttiggøres i Danmark.

Spørgsmålet er bare, hvad vi kan gøre her fra vores side, og hvad der kan gøres fra amternes side. Det, der i første omgang skal til, er vel nogle penge, og så skal man finde frem til nogle mennesker, som brænder lidt for denne sag og vil gå i gang med at strikke et projekt sammen og prøvekøre det. Det tror jeg kunne være meget spændende og nyttigt.

Men her behøver vi egentlig ikke nogen lovændring. Den gældende lovgivning stiller sig jo ikke hindrende i vejen for, at man laver et sådant forsøg, og det kan man sådan set gå i gang med umiddelbart, hvis blot man finder de nødvendige penge, mennesker og bygninger, og hvad der ellers skal til. Der er i hvert fald et påtrængende behov for at finde nogle alternative behandlingsformer, som kan afløse den passive metadonbehandling, og der er allerede en hel del i gang rundt omkring i landet. Men det er for lidt, og derfor skal det hilses med

stor glæde, hvis der er nogen, der vil være med til at få noget op at stå efter en model, der ligner denne italienske. Debatten i dag har vist, at der både er positiv interesse for og vilje til at gå nye veje, og det lover godt for fremtiden.

Skønt jeg må tilslutte mig andre ordføreres afvisning af forslaget i den form, det foreligger her, er det bestemt ikke nogen afvisning af ideerne bag det; tværtimod vil jeg støtte det så positivt, jeg kan, på den videre vej fremad. Jeg håber, at det kan indgå i den narkoredegørelse og de planer, som regeringen skal i gang med i den kommende tid.

Jeg skal også sige fra Centrum-Demokraterne, at de afviser forslaget i den foreliggende form, men at de er positive over for dets indhold.

Tom Behnke (FP):

Jeg kunne ikke lade være med at bide mærke i, at hr. Lysholm Christensen var inde på, at det viste social ansvarlighed, at vi havde fremsat dette forslag. Hvorfor kan Folketingets øvrige partier så ikke støtte forslaget? Er det, fordi Folketingets øvrige partier ikke er socialt ansvarlige? Nej, det tror jeg nu ikke.

Da vi var i Rom og så på behandlingsmetoderne dernede, var samtlige deltagere overordentlig positive over for de resultater, som blev fremvist, og alle spurgte næsten enstemmigt, hvorfor vi dog ikke havde gjort det samme i Danmark for mange år siden. Her så vi endelig en model, der effektivt gik ind og afvænnede narkomaner – altså det, som vi er forpligtet til i henhold til den konvention, jeg har citeret adskillige gange tidligere på dagen.

Lad mig også komme med en bekendelse her – det kan godt være, det går galt, men jeg er nødt til at gøre det – hvorfor skulle vi tage til Rom for at se den model? Jo, inden Socialudvalget tog derned, havde jeg besøgt Egeborg Behandlingscenter på Lolland og set, hvad de gjorde dernede. Jeg så, hvor effektivt det foregik, og jeg så også de meget, meget fine resultater med en positiv behandlingsprocent, der lå helt oppe over 70, mens man ikke engang kan komme op på 5 pct. inden for det offentlige. Men dengang var der megen storm omkring Egeborg, fordi der havde været en flok behandlere og socialpædagoger og andet godtfolk fra Københavns Kommune nede for at se på det. De kunne jo godt se, at hvis de princip-